

Του **Γιώργου Δελαστίκ***

Μελαγχολική που είναι φέτος **40ή επέτειος της 25ης Απριλίου του 1974 στην Πορτογαλία!** Σαράντα ολόκληρα χρόνια πέρασαν από τότε που το τραγούδι «Grandola, Vila morena» έδωσε το σύνθημα για να κινηθούν οι **προοδευτικοί αξιωματικοί του στρατού** και να **ανατρέψουν μια δικτατορία** που είχε διαρκέσει μισόν αιώνα. Το στρατιωτικό αυτό κίνημα εξελίχθηκε στην «επανάσταση των γαριφάλων» καθώς όχι μόνο **αποκατέστησε τις δημοκρατικές ελευθερίες** στη χώρα, αλλά έδωσε απλόχερα στον πορτογαλικό λαό δικαιώματα κοινωνικά που ουδέποτε είχε. Την τελευταία εβδομάδα του Απρίλη έγινε το κίνημα, τον Μάιο, πριν καν κλείσει μήνας, εισήγαγε για πρώτη φορά στην ιστορία της Πορτογαλίας τον κατώτατο μισθό. **Τον καθόρισε μάλιστα στα 3.300 εσκούδος**, όπως λεγόταν τότε το εθνικό νόμισμα της χώρας. Μιλάμε για κοινωνικά επαναστατικό μέτρο, και για τη θέσπιση κατώτατου μισθού, αλλά και για το ύψος του, αν λάβει κανείς υπόψη του ότι πριν από την «επανάσταση των γαριφάλων» **οι Πορτογάλοι εργάτες αμείβονταν με... 1.000, το πολύ 1.500 εσκούδος!** Όπως υπολόγισε η στατιστική υπηρεσία της Πορτογαλίας, λαμβάνοντας υπ' όψιν της τον ετήσιο πληθωρισμό όλα αυτά τα σαράντα χρόνια, από πλευράς αγοραστικής αξίας τα 3.300 ευρώ του 1974 αντιστοιχούν σε όσα μπορεί να αποκτήσει κανείς σήμερα με 535 ευρώ στη χώρα αυτή, εννοείται. Ο αριθμός προκαλεί σοκ - γιατί **ο κατώτατος μισθός στην Πορτογαλία σήμερα είναι... 485 ευρώ!** Σαράντα ολόκληρα χρόνια μετά την «επανάσταση των γαριφάλων», ο κατώτατος μισθός των Πορτογάλων εργαζομένων είναι 50 ευρώ μικρότερος από το... 1974! Από το 2011 δε που «σώθηκε» από την ΕΕ και το ΔΝΤ η Πορτογαλία, ο κατώτατος μισθός παραμένει «παγωμένος».

Αν δεν απαλλαγούν μάλιστα οι Πορτογάλοι από την κυβέρνηση συνασπισμού Δεξιάς και Ακροδεξιάς του **πρωθυπουργού Πέδρου Πάσους Κοέλιου**, δεν υπάρχει ούτε μία περίπτωση στο εκατομμύριο να φτάσει ο μισθός του 2014 την αγοραστική αξία του 1974! Εν όψει ευρωεκλογών και έχοντας υποστεί μια απίστευτα συντριπτική ήττα στις δημοτικές εκλογές της 29ης Σεπτεμβρίου του 2013, πριν από μόλις επτά μήνες, ο Κοέλιου το μόνο που έκανε είναι να προσφέρει μια αύξηση στον κατώτατο μισθό ύψους... 15 ευρώ! Ετσι για να γίνουν τα 485 ευρώ στρογγυλό 500ρικο! Πριν από ενάμιση μήνα, στις 7 Μαρτίου, όταν περισσότεροι από 15.000 αστυνομικοί και άνδρες των σωμάτων ασφαλείας παρέλυσαν τη Λισαβόνα διαδηλώνοντας εναντίον της κυβέρνησης Κοέλιου, ο **Πορτογάλος πρωθυπουργός** έδωσε στους **αστυνομικούς αύξηση των μισθών τους κατά 25 ευρώ**, όταν μόνο το τελευταίο τρίμηνο, έχουν δει οι αστυνομικοί τους μισθούς τους να μειώνονται κατά 150 έως 200 ευρώ, χάρη τη μείωση διαφόρων κοινωνικών παροχών που είχαν. Όσο για την προ επταμήνου ήττα της Δεξιάς στις δημοτικές εκλογές, είχε όντως προσλάβει σαρωτικές διαστάσεις. Δεν είναι μόνο ότι στα χέρια των δεξιών και των ακροδεξιών δεν έμεινε καμία μεγάλη πόλη της Πορτογαλίας, αφού έχασαν ακόμη και το προπύργιο της Δεξιάς, τη δεύτερη σε μέγεθος πόλη της χώρας, το Πόρτο, το οποίο παρέμενε προσηλωμένο στις δεξιοφασιστικές δυνάμεις από την εποχή της «**επανάστασης των γαριφάλων**» και επί σαράντα χρόνια! Είναι και το γεγονός ότι σε πανεθνική κλίμακα το κυβερνών κόμμα της Δεξιάς πήρε όλο κι όλο... 16% των ψήφων! Οι σοσιαλιστές πήραν... 20 (!) εκατοστιαίες μονάδες περισσότερες, το 36% των ψήφων, σημειώνοντας μια μεγάλη νίκη κατά της Δεξιάς. Προσθέτοντας όμως το 36% των σοσιαλιστών και το 16% των δεξιών συνειδητοποιούμε ότι **οι μισοί Πορτογάλοι ψήφισαν άλλα κόμματα** και ανεξάρτητους υποψήφιους! Οι μισοί Πορτογάλοι! «Αυτό αποκαλύπτει έναν κορεσμό. Οι Πορτογάλοι αρχίζουν να **αναζητούν**

εναλλακτική λύση αντί για τα παραδοσιακά κόμματα» είχε δηλώσει τότε στη γαλλική εφημερίδα «Λε Μοντ» ο καθηγητής Δικαίου στο Πανεπιστήμιο Λισαβόνας **Λουίς Γκονσάλβες ντα Σίλβα**.

Για την ώρα πάντως ο Κοέλιου συνεχίζει να λέει στους Πορτογάλους πολιτικές ανοησίες του τύπου «το πιο σημαντικό είναι ότι η Πορτογαλία συζητά πώς θα βγει από το Μνημόνιο και όχι εάν χρειάζεται νέο πρόγραμμα (στήριξης)». Αδυνατεί όμως πλέον να πειθαναγκάσει να συμπορευτεί μαζί του ακόμη και το πανάθλιο Σοσιαλιστικό Κόμμα της χώρας, το οποίο ήταν αυτό που υπήγαγε την Πορτογαλία στο επονείδιστο καθεστώς μνημονιακής υποτέλειας, όπως ακριβώς έκανε και ο Γιώργος Παπανδρέου με την Ελλάδα. Με πιο ήπιο τρόπο από όσο **οι Έλληνες, και οι Πορτογάλοι έδιωξαν κλωτσηδόν από την εξουσία τους σοσιαλιστές** μόλις έγιναν πρόωρες εκλογές, όπως οι Έλληνες **απαλλάχτηκαν οριστικά από το ΠΑΣΟΚ**. Θα διαπιστώσουμε σύντομα μέσω των αποτελεσμάτων των ευρωεκλογών, ως πρώτη ένδειξη, αν τα μνημόνια της υποτέλειας σηματοδοτήσουν το ουσιαστικό τέλος της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας.

***"ΕΘΝΟΣ"25/4/2014**